

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 21 septembrie 2015 – Anagnostu și alții/Comisia

(Cauza F-72/11) ⁽¹⁾

[Funcție publică — Funcționari — Promovare — Exercițiile de promovare 2010 și 2011 — Coeficienți de multiplicare de referință — Articolul 6 alineatul (2) din statut — Măsuri de tranziție pentru perioada cuprinsă între 1 mai 2004 și 30 aprilie 2011 — Articolul 9 din anexa XIII la statut — Dispoziții generale de punere în aplicare a articolului 45 din statut — Stabilirea pragurilor de promovare — Neînscrisere pe lista funcționarilor promovați — Interes de a exercita acțiunea]

(2015/C 363/54)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: Anastasios Anagnostu (Woluwe-Saint-Pierre, Belgia) și alți 24 de reclamanți (reprezentanți: L. Levi și A. Blot, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentant: J. Currall, agent)

Obiectul

Cerere având ca obiect, pe de o parte, anularea deciziilor de stabilire a pragurilor de promovare în gradele AD 13 și AD 14 pentru exercițiile de promovare 2010 și 2011 și, pe de altă parte, anularea listei funcționarilor promovați în gradele AD 13 și AD 14 pentru exercițiul de promovare 2010 și anularea deciziei implicite a Comisiei de a refuza promovarea unui număr mai important de alți funcționari în gradele AD 12 sau AD 13

Dispozitivul

- 1) Anulează deciziile Comisiei Europene din 26 noiembrie 2010 de a nu îi promova pe domnul Antoulas, pe doamna Bruni, pe doamna Nicolaidou-Kallergis și pe domnul Xanthopoulos.
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Comisia Europeană suportă de patru ori a douăzeci și cincea parte din propriile cheltuieli de judecată și este obligată să suporte de patru ori a douăzeci și cincea parte din cheltuielile de judecată efectuate de reclamanți.
- 4) Reclamanții, alții decât domnul Antoulas, doamna Bruni, doamna Nicolaidou-Kallergis și domnul Xanthopoulos, suportă de douăzeci și una de ori a douăzeci și cincea parte din propriile cheltuieli de judecată și sunt obligați să suporte de douăzeci și una de ori a douăzeci și cincea parte din cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.

⁽¹⁾ JO C 290, 1.10.2011, p. 20.